

der sig først Udsigt til, er der Beredvillighed til at naa et Resultat paa selve Toldloven, saa at vi kunne komme til at staa hinanden nær og blive enige paa det Felt, saa har jeg ingen Tvivl om, at da blive vi ogsaa nok enige om Resten. Dette har jeg sagt.

Den højtærede Finansministers Bemærkninger om, at de, der ikke have Raad til at drikke Brændevin, skulle lade være dermed, vil jeg skænke ham, jeg vil slet ikke indlade mig paa at besvare en Bemærkning af den Art.

P. G. C. Jensen: Ja, jeg skal ganske overlade til det høje Ting, om der nu er nogen, der forstaaer, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) egentlig mener og vil; jeg synes, at nu til sidst løb det aldeles rundt.

Det er kun et Par enkelte Bemærkninger, jeg vil gøre, i øvrigt særlig over for det samme ærede Medlem. Han udtalte over for mig, at han og hans Meningsfæller ikke have stemt for Ølskatten. Ja, det er ganske rigtigt, han og hans Meningsfæller have ikke stemt for Ølskatten, men de have senere været med til at stemme for Ølskattens Forhøjelse, thi hvis de ikke havde gjort det, og hvis det nuværende Folketing ikke havde været med til at stemme for Ølskattens Forhøjelse for 2 Aar siden, var den ikke bleven til Lov, og det er den bleven. — Naar det ærede Medlem dernæst udtalte, at han ikke kendte noget til disse Forudsætninger, som jeg havde omtalt — jeg har jo udtrykkelig sagt, at Løfter kan der ikke være Tale om i den Slags Anliggender — der havde slet ingen Forudsætninger været, saa vil den højtærede Formand maaske tillade mig at oplæse et Par Linier af Forhandlingerne i Folketinget i Sessionen 1890—91; de findes i Folketingstidenden Sp. 5581, hvor et særdeles fremragende Medlem af Folketinget og en Meningsfælle af det ærede Medlem, nemlig den ærede Folketingsmand for Københavns 7de Valgkreds, udtaler sig saaledes: „Jeg for mit Vedkommende er dog ikke i Tvivl om, at en Skat som denne paa Øl nødvendigvis maa føre til en Forhøjelse af Brændevinsafgiften“. Hvis det ikke er en Forudsætning saa tydelig og klar, som nogen Forudsætning kan være, ved jeg ikke, hvad en Forudsætning er. Det er ikke blevet modsagt fra nogen Side, det var i Virkeligheden den Forudsætning, som det omtalte, meget fremragende Medlem havde og naturligvis ogsaa mange foruden ham.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds talte som sædvanlig meget om Skatteevnen, dette overordentlig fortræffelige Begreb for ham at manøvrere med, idet det som teoretisk Begreb er fortræffeligt, men hvis det ærede Medlem skulde til at udmaale Skatteevnen hos de enkelte Personer, vilde han komme i en meget stor Vanskelighed. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved, men jeg vil blot gøre en Indsigelse mod den Paastand fra det ærede Medlems Side, fremsat med den overordentlige Styrke, hvormed han bevæger sig, at denne Skat, Forhøjelsen af Brændevinsskatten, er den uretfærdigste af alle. Han udtalte sig netop saaledes. Hvis det var Tilfældet, hvis det kunde tænkes, at denne Skat, en Forhøjelse af Afgiften til 25 Øre, var den uretfærdigste af alle, var jo hele Verdens Skattesystem baseret paa en forfærdelig, mange Gange større Uretfærdighed. Thi det er jo en bekendt Sag, at Skatten, som her er foreslaaet, er aldeles forsvindende mod, hvad alle europæiske store Magter have af Skat paa den Vare. Det er jo en bekendt Sag, at England f. Eks. har 3 Kr. 38 Øre Skat paa 100 Gr. Tralle, Norge 2 Kr. 32 Øre, Amerika, for at tage det med ogsaa, 2 Kr. 10 Øre, Frankrig 1 Kr. 91 Øre og Holland 1 Kr. 75 Øre. Altsaa, dersom det var Tilfældet, at denne Skat er saa overordentlig uretfærdig, ja hvorledes maatte da ikke disse store Lande ligefrem leve af Uretfærdighed. Det er ogsaa en bekendt Sag, at i England indbringer den Skat flere Hundrede Mill. Kr.; saa vidt jeg husker 275 Mill. Kr., altsaa en meget betydelig Skat. Naar dette er Tilfældet, vilde jo egentlig Resultatet af det hele blive, at der ikke blev andre retfærdige paa denne Jord end det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds; der vilde ikke være andre retfærdige end dem, der paastod, at denne Skat var den uretfærdigste af alle. Det ærede Medlem vilde blive en sand Aristides. Jeg vil haabe for det ærede Medlem, at det ikke maatte gaa ham som Aristides!

Madsen-Mygdal: Ja, det ærede Medlem, som nu satte sig, har rigtignok Held til af og til at komme med forskellige ret mærkelige Paastande. Han kom forleden med den Paastand, at Landstinget havde gjort store Indrømmelser paa Toldloven, medens Folketinget var gaaet den modsatte Vej. Nu kommer han med den Paastand i Dag, at jeg og mine Meningsfæller havde stemt for Ølskattens Forhøjelse, og hvis vi ikke havde gjort det, havde vi ikke faaet den høje Ølskat. Det er lige om-